

behalve twee kasten, de eene gevuld met oudheidkundige, de andere met Grieksche en Latijnsche schrijvers.

Des namiddags werd een bezoek gebracht aan het Oude-Mannenhuis. Zij vroegen de regentenkamer te zien, om het »fraaie schoorsteenstuk» van van der Werff, maar de regenten waren vergaderd en van der Werff zelf was ook binnen, daar hij tot de regenten behoorde, en de vergadering zou wel tot acht uren duren. Dit hoorde een alumnus van het huis, die in een slaaprok bij hen stond, en deze vroeg nu of de heeren, daar zij kunstliefhebbers waren, met hem naar zijne kamer wilden gaan, dan zou hij hun eenige schilderijen en kunstvoorwerpen, welke hij bezat, toonen. De heeren von Uffenbach stonden over de verzameling van dezen man, bij wien zij zóó iets niet vermoed hadden, verbaasd. Hij had wel ongeveer anderhalf honderd, meest kleine, maar voor een deel fraaie schilderijen en andere curiositeiten. Hij heette Engelbrecht, was te Aken geboren, ongeveer 50 jaren oud, en had, om rustig te leven, zich in het Oude-Mannenhuis gekocht. Een van zijne grootste en fraaiste stukken was een levensgroot, naakt vrouwsfiguur van van der Helst. Meermalen was hem daarvoor 700 gulden geboden, maar hij zou het niet gaarne voor 800 geven. Verder had hij een klein ovaal portretje van van Dijck, en verscheidene kleine, zeer goede landschappen. In twee kabinetten had hij ettelijke kunststukken van beeldhouwers; wel dertig kleine stukken, waarvan de voornaamste waren: een liggend, heel klein kindje van ivoor; een ander staande, dat grooter was; een jongen en een meisje, die om een pop twistten, van palmhout; een kind, dat door een hond in den vinger wordt gebeten; een ivoren doodskop; een palmhouten Venus, door den eigenaar hoog geroemd, maar niet zooveel bijzonders; een boer met een lier; een palmhouten doosje zonder